

Harrastuksesta tuli työ ja yritystoimintaa – URAJUTTUJA osa 11

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Satauraa ammatillisesta! -hanketta.

Jakson vieraana on Perinnekorjaus Salminen Oy:n yrittäjä Ari Salminen. Hänen yrityksensä toimialaan kuuluvat vanhan korjaamisen lisäksi kaikenlaiset remontointityöt. Ari on tehnyt pitkän uran kirjapainossa. Tämän uran päätyttyä hän vaihtoi alaa ja teki mieluisesta harrastuksesta itselleen ammatin ja yritystoimintaa. Ari on opiskellut perinnekorjausrakentamista WinNovassa ja käynyt yrittäjäkoulutuksen. Kuuntele, mitä perinnekorjaus tarkoittaa? Mikä on Arin mielestä parasta ja vaikeinta yrittäjyydessä? Mikä rakennusalassa ja käsillä tekemisessä kiehtoo?

Äänitteen kesto: 20 min

MP: Maija Peltomäki, juontaja

AS: Ari Salminen, vieras

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Tänään meillä on vieraana Ari Salminen, tervetuloa.

AS: Kiitos.

MP: Alotetaan ihan ensiksi vähän keskustelemaan siitä, et minkälainen sun opiskelu-ura on ollut ja mitä kaikkea olet opiskellut?

AS: No, aikoinaan kävin peruskoulun, ja sit sen jälkeen ammattikouluun. Ja ammattikoulussa kävin sit instrumenttiasentajan linjan, mitä töitä ikinä oo tehny päivääkään.

MP: Okei.

AS: Kesätöis olin hetken aikaa. Ja sit sen jälkeen, meni jo aikaa, varmaan olin jo 18, ku menin kirjapainol töihin. Ja olin kirjapainos 35 vuotta, et sielt tuli aikamoinen kokemus. Ja sitku se loppui siel, ni sit lähin uudestaan kouluu.

MP: Joo. Eli pitkä työuraki ollu siinä niin ku välissä, ku aattelee.

AS: No kyllä mä laskisin aika pitkäksi sen.

MP: Joo. No, vähä kerroitki jo tässä. Mut et jos aattelee työuraa, niin missä kaikkialla olet ollut töissä? Onko jotain muuta? Toi oli nyt selkeest oikeen semmonen pitkä patkä siel kirjapainossa.

AS: No, eihä siin hirveest oo kerinnyt. Ku sit mä olin tosiaan koulun jälkeen, ni sit mä olin varmaan kesätöissä ja kesätöitten jälkeen, no olin mä sit, olin kaks viikkoo satamassa.

MP: Okei, no mitäs sä siellä teit?

AS: Ihan siellä olin siel niin kuorimolla. Et siel olin kaks viikkoo, ja sit sen jälkeen menin sin kirjapainoo.

MP: Joo.

AS: Sit siin ei oo enää hirveest kerrottavaa. Sit siel tuli oltuu jo kohtalaisen kauan.

MP: Joo, siellä vissiin ainaki viihdyit ihan hyvin, pitkään olit?

AS: Viihdyin joo, ja eikä osaa lähtee poiskaa, ku on tarpeeks kauan ollu.

MP: Joo. No, mitä aattelet, et miten sinusta tuli sinä? Että mitkä vaikutti tavallaan niihi valintohi, et mitä sä oot opiskellut ja tehny töitä? Ja sitten jatkoitki eteenpäin, koht mennään myöhemmin siihen, et kerrot tästä nykyisestä työpaikastasi ja yrittäjyydestä. Mut mitä sä aattelet, et mikä johti polkusi siihen, missä olet ollut.

AS: No ehkä sit tähän näin kirjapainotyöhön, se tuli vähä sattuman kautta, et sit ajautu tavallaan siihe. Et sielt sai töitä ja sitku se tuntu hyvältä, ni sit sitä vaan viihty niin kauan kun sitä sit kesti. Ja sit sen jälkeen, ku se loppu, ni oli hetke aikaa, et mitäs sit tekee. Ja sit oli kuitenkin intoo lähtee opiskelee, ja sit lähdin. Lähdin sit semmost tekemään, mitä oon niin ku aina harrastanut työn ohessa, et se niin ku sitä kautta tuli.

MP: Joo. No nyt voitaski vähä mennä siihen, miten päädyit nykyiseen työhösi. Eli tota vähän sanoit, et oot työn ohella tehny harrastusmielessä sitä, mitä lähdit opiskelemaan.

AS: Joo. Tai olen koko ikäni tehnyt käsilläni kaikkee. Ja sit oli niin ko just tollaset remontointityöt, oli niinko tehnyt ittellee ja tuttaville ja oli tehny kaikenlaist. Niin ku lähinnä puutyöt on semmone, mikä on aina kiinnostanu, ja tapetoinnit ja muut. Ja yhden talon rakentanu ittelleni. Ja et on niin ku sitä kautta tullu semmosta niinko taustaa siihen, et on tavallaan niinko itseoppinu siihen pisteeseen asti, et sit oli niin ku mielekäst lähtee sit taas jatko-opintoja siihen.

MP: Eli mitäs sä opiskelit sitte jatkoa?

AS: Mä kävin tommosen noin, perinnekorjausrakentajakoulutuksen tääl Rauman Winnovassa.

MP: Okei, mielenkiintosta. Haluatko kertoo siit jotain vähän, mitäs se koulutus pitää sisällänsä?

AS: No, se oli sillee jännä koulutus. Ensinnäki se oli se hakemisprosessi semmone, mitä mä vähän jännäsin, ku mul ei ollu siit, periaattees ei ollu varsinaist koulutusta alalla, et niinko mitä kautta se onnistuu. Ja sit haastattelun kautta. No sit mä pääsin sisään ja se oli oikeestaan se syy siihen koulutukseen, siel oli sellasii asioita, mikkä oli mielenkiintosii mun mielestä. Just niin ko tää perinne korjausrakentaja, mikä on niinku taas vähä eri asia ku normaali rakentaminen, vaikkaki ne sivuaa toisiaan. Mut kuitenkin siel oli paljon semmost, mikä mua kiinnosti.

MP: Joo. Onks siin niin ku ajatuksena se, että entisöidään ja synnytetään ehkä henkiin sitä vanhaa?

AS: No totta kai siin on juuri sitä. Sit niinko vanhaa säästämällä, et ei niinko tarvi tehdä kaikkee uusiks.

MP: Joo. Sen verran viel haluan kuulla tosta, tuo on kiinnostava toi perinnekorjaus, eli onko se niinku isoja kohteita vai sitte niinku tavallaan tämmöst pintatyöskentely vai vähä niinku sekä että?

AS: No, se pitää aika paljon sisällään. Sit sillain nyt ku tääl Raumallaki meni varmaan neljä kuukautta, eli vanhas Raumassa, ni siel meni koko yläkerta uusiks, et se meni lattiast kattoo. Et

lattiat auki ja seinät vähä siirrettiin. Niin ku se o aika semmone häilyvä se raja. Et sit yleensä ku vanhaa korjataan, ni sit yhtäkkii se paisuu ja paisuu. Et taas löytyy jotain, et se on vähän vaikee hinnotella semmosii töitä, kun ei voi tietää sitä, mitä siel tapahtuu ja mitä tarvii tehdä.

MP: Joo. Varmasti niinku mielenkiinnost ja antosaa.

AS: On joo nimenomaan mielenkiinnost.

MP: Joo, niin ikinä ei tiedä, et ku lähtee kuorimaa, et mitä sieltä löytyy. Joo, no mitä ajattelet, et sä ny oot kertonukki vähä tästä, miten päädyit sit koulusta töihin ja näitä asioita. Mut mitä eväitä ammatillinen koulutus, kun oot opiskellut, ni mitä se on antanut, jos sä aattelet työelämää?

AS: No totta kai se on antanut sit sitä, et sä tiedät, mitä sä teet. Et se niin ku, sul on tavallaan sillon keinot tehdä sitä työtä. Ettet sä tee, sullahan on hirveesti mahdollisuuksia tehdä virheitä. No niit tulee tehtyy nykyäänkin, mut kuitenkin sit taas se, sul on kuitenkin tietoo siihen, ettet sä tee niin ku mitään korvaamatonta. Et se tieto siel oli, ja mul oli hyvät opettajat ja olin niinko tosi tyytyväinen koko koulutukseen.

MP: Kiva kuulla. Kauanko koulutus kaiken kaikkiaan kesti?

AS: Se kesti vuoden.

MP: Joo, ja tietenki varmasti se, et ku sanoit, et oot tehnyt niin sanotusti harrastusmiehellä pidempään, ni sul oli valmiiks semmosta osaamista ja taitoi siel pohjalla.

AS: Joo, ja sit oli vahva motivaatio. Et se on se, mikä siin eniten mun mielest opiskelun ratkasee. Et jos sua kiinnostaa, ni sit sä teet sitä eri tavalla. Ku sit taas, jos sä olet siel pakosta, ja varsinki sit sanotaan aikuisopiskelija, ni sit onhan siel nyt monenlaist opiskelijaa, mut kuitenkin erilaisii tavoitteitakin.

MP: Totta. No kerro sitte vähä nykyisestä työstäsi. Kuulijatki varmaan haluu kuulla vähä, että mitä se sinun työsi on?

AS: No, se pitää sisällään niin monenlaista, et on tosiaan, on vähä rakennettu uutta, et tehty laajennusosioo taloihin ja tehny niinko autotalleja ja muuta. Ja sit on se toinen puoli, mikä ei oo varsinaist perinnekorjausta. Ja plus sit on ollut pinkopahvitöitä ja tapetointeja. Ja on vanhoja kohteita, tavallaan niinko entisöity siin mieles, et em mä oo niinko mikään varsinaine entisöijä, mut tavallaan niinko palauttaa sitä vanhaa, niinko tyyliin takasin. [MP: Joo.] No ja sit on myös ollut tietenki kaikenlaisii muita töitä, et aika paljo sit on. Eihä näit perinnekorjaushommii ihan koko aikaa löydy. Ja sit taas vastapainon ollu, tehny tosi paljon kalusteasennuksii, et on ollut niinko semmosii useemman kuuukauden kohteit ollut.

MP: Joo, et aika monipuolista.

AS: On, ja sit taas on tullut sillai, et on aika paljon ollu, niinko ympäri, et on ollu, joutunut tekee matkoja. Et on ollu ja menny Merikarvialta, Kokemäeltä ja sit Huittisii ja Turkuu, ja Helsingissäki ollut muutamat kerrat, ja sit taas Tamperetta. Et se o niinku ollu semmone aika laaja, ku mä ensi ajatteli, et en mä minnekkää kauas lähe. Sit siit tulee semmosii viikon, parin keikkoja, tuli.

MP: Hyvä tekijä halutaan laajemmalleki alueelle.

AS: No niin, no se on ihan hyvä. Hyvä ajatus sillai just, et ku oot itte tässä tekemäs töitä ja itteeni mä myyn. Sit taas periaattees se täytyy tehdä sillä lailla, et se kelpaa sit muillekin. Ja sitähän kautta suurin osa töist tulee nimenomaan, et puheitten kautta. Et mä olen huomannu, et toi lehtimainostamine on semmone, mikä ei oo ainakaan mulle toiminut.

MP: Joo.

AS: Et se menee ihan eri reittejä.

MP: Hyvästä kokemuksesta yleensä kuuluu.

AS: Joo ja huonosta viel enemmän. [Naurahtaa.]

MP: Näin se valitettavasti jotenki on, joo. No mitäs sanoisit, et mikä on parasta omassa työssäsi?

AS: Se itsenäisyys ja sen oman ajankäytön suunnittelu. Et pystyy niinko hoitamaan, et mä voin pitää vapaapäivän sillo ku tulee semmone, et saa siirretty ne työt, etten mä oo jääny niinko minkää kellokortin perään. Et vaik tulee välil tehtyy pitkääki päivää, mut sit kuitenkin, sit sä voit olla taas muutaman päivän tehd vaikka jotain muutakin. Pääsee vaiks mökkeilee keskel viikkoaki, et sillai, et siin o kaikkii semmosii etuja, sit taas tulee sitä kautta.

MP: Joo, vapautta.

AS: Nimenomaan.

MP: No mitä ajattelet, ku kerrot täs ny, et on aika monenlaista, ainakin musta kuulostaa, monenlaist osaamist vaatii ni mitä aattelet, minkälaista osaamista se, just sun työsi vaatii, ja minkälainen tyyppi, ehkä pärjää, niinku ton tyyppisessä työssä?

AS: No täytyy ol aika tarkka, sillain et ei voi hutiloimalla tehdä mitään. Et se on ehkä semmone. Ja välil on varmaa itteki jo vähä liian tarkka , et suhteos menee aikaa enemmän. Mut sit taas se on, niinko tehty sitä kautta se työ, et sitä ei oo laskettu, et se on tehty määrätyssä ajassa, et ku sä oot saanut sen, se saattaa vaihdella niin paljon siinä sillon. Ni se on yks, mikä mun mielest on semmonen. Ja toine on se, et täytyy tulla ihmisten kanssa toimeen. Et sä kuitenkin olet yleensä tommosis, aika lail semmosii kohteita, et on asiakas, asiakas on melkein siin vieres koko ajan. Sit sun täytyy niinkun kommunikoida ja ol sit sillain niinkun tavallaan siinä mukana. Et se oli ensiks vähän tottuminen ens alkuu, sitku tuntuu, et toine kattoo selän takan. Et on ollu semmosiaki sillain, et tehny tapetointihommii, ja sit on siel henkilökunta, ku siis kotiväki on istunu siin sohvalle siel selän takana ja sit on välil ottanu päikkäreitä ja taas o herätty ja sit taas kateltu, miten etenee. Mut kaikkeen tottuu, eikä se yleensä loppuje lopuks mua niinko mitenkää ahdistaa.

MP: Joo. Et hyvät vuorovaikutustaidot taitaa olla niinko semmoset tärkeet.

AS: Se on aika tärkee. Mä sanoisin, et etuna on se, et ei oo hirvee hiljane. Et silain, et sä puhumal pystyt hoitaa monta asiaa. Et mä en oo joutunu missää paikassa riitelee mistää, et kyl ne on ain saatu sovittuu ne asiat sillain. Sit kun sää puhut, ni sit sä voit esittää niit mielipiteitä. Et jos toisest tuntuuki, et ei oo niinko järkevä, ni sä voit perustella sitä ja sit saadaan sillai se asia toimimaan.

MP: Totta. No sitte vähä tosta yrittäjyydestä. Ehkä sanoitki, et ku kysyinki, et mikä on parasta omassa työssäsi, ni ehkä vähän sivusitkin tätä asiaa. Mut jos aattelet yrittäjyyttä, ni mikä siinä on juuri mukavinta, et ku aattelee et tekee itselleen töitä ja niinku sanoit, myyt itseäsi?

AS: No kyl mä edelleen, kyl se on lähinnä se vapaus siihen työntekoon, tekemiseen ja sit sä pystyt vähä niinku valkkaa sit taas, mitä sä teet.

MP: Joo.

AS: Ja sit taas, se ajankäyttö on iso asia. Ja sit siihen yrittäjyyteen, niinku yrittäjyyden aloittamiseen, ni oli mul ainaki iso asia, et mä kävin sit sen, niin tämän ammattikoulun jälkeen, mä kävin yrittäjäkoulutuksen, et se oli kolmen viikon koulutus. Ni sielt sai oikeestaan ne eväät tähä yrittämisee. Et sielt tuli monta semmost yllättävää asiaa, mitä en niinko ymmärtänyt etukäteen, et mitä kaikkee, mitä kaikkee se vaatii. Et ei se mennykkää nii, et sä sanot jonkun eri rahasumman, ja sit sä saat sen taskuu.

MP: Totta, totta. Tietää ne yrittäjyyden lainalaisuudet.

AS: Nimenomaan joo, ja yllättävät menot ja piilokulut.

MP: Nii just, kyllä. No, osaisikko sanoo, mikä sitte on vaikeinta? Onko joku semmonen asia, että jos miettii sitä yrittäjyyttä.

AS: Tällä alalla ainakin tää, et mun töissä ni ehkä se markkinointi on semmonen, mihi pitäis periaattees panostaa. Mut ei oikee oo niinku, ei oo oikee semmost kykyä. Et ku pystyisit ottaa kaikki Facebookit, Instagramit, kaikki haltuu. Vaik on kotisivut mitä tulee liian harvoin päivitetty. Ja et sit tarttis periaattees saada niinku ain kohteista, ni pistää kuva, et siel olis koko ajan niinku homma etenemässä. Se on vaa semmone, mikä jää. Et se on vaikeinta mun mielest, tää markkinointihomma. Et onha niit kaikkii, tarjotaa niit palveluksii, mut niis on aika isot rahat kyseessä.

MP: Nii, se on aina hintalapun takana.

AS: Niin ja sit siin on toisaalta se, ku on sit kuitenkin ollut töitä, ni sit se on aina niinko lykännyt sitä, et ei oo vaa sit saanu aikaseks sitä.

MP: Ei oo tarvinnu.

AS: Välil tuntuu, et olis tarvinnu.

MP: joo, no se on ehkä sit semmone parannuskohde, mitä voi ite aatella jossain vaiheessa.

AS: Se on juuri näin.

MP: Joo, no mitä aattelet, et kun alotit yrittäjänä, ni siin alkutaipaleella, ni oliko joitain asioit, mitkä yllätti?

AS: Se anto, se yittäjäkoulutus anto semmosen pohjan, et ne asiat sai niinko selville. Et sillan koulutukses yllätti niinku asiat, mut sit ku sä pääsit sinne tekemään töitä, ni sitte sul oli kuitenkin aika hyvin ne asiat selvillä, et siit sai niinku semmoset (perusfaktat). Ja et ku mul on alust asti ollu kirjanpitäjä, et mä en oo ite niinko tehny näit töitä. Et mä olen vaan tehnyt työt ja kiikuttanut laput. Ja vaimo hoitaa laskutuksen. Mä olen päässy vaan niinko, mä vaan teen töitä.

MP: Noni, se on aika hyvä työnjako.

AS: No joo.

MP: Saat keskittyä oleelliseen.

AS: Nimenomaan joo. Mä just, jos täs jostain syyst käviski silleen, et ei oiskaan sitä vaimoo enää, ni emmä sais yhtää laskujakaa lähetetty, em mä edes osaa sitä. [Molemmat nauraa]

MP: Eli hyvät välit pitää säilyttää, et on laskuttaja.

AS: Joo kyllä.

MP: Kyllä. No siirrytään tämmösiin erilaisiin kysymyksiin. Eli tääl on muutamii kysymyksiä, ihan semmosia niin sanottui sekuntikysymyksiä. Eli saat vastata heti, mitä tulee mieleen. Ja alotetaan semmosesta kysymyksestä, kuin mikä on ollu lapsuuden haaveammatti?

AS: Haaveesta nyt vaikee sanoo, mut josain vaihees, mä kyl muistan, et mul oli joskus sillan peruskoulun jälkeen, mul oli mieles, et must vois tulla kokki, ku mä tykkäsin ruoanlaitosta.

MP: No, missä olet erityisen hyvä?

AS: No, mä olen käsistäni kätevä, ja aika sillain, haluan tehdä hyvää jälkeä, et mä sanoisin, et se on mun vahvuus.

MP: Joo. Ja aika hyvä tos nykysessä hommassasi, mitä teet.

AS: No, se on aika oleellista.

MP: Niih. Joo. No missä olisi kehitettävää?

AS: Ehkä sit on määrättyjä hetkiä, et vois niinku jättää sen työn sit siihen työhön, eikä sit miettii kotona enää. Et monta kertaa tulee, sit ku tulee jotain ongelmii, sit et miettii millain minkäki tekee, et sä mietit sitä kotona. Et sit taas, ku sä meet tekee töitä, ni sit sä tiedät, mitä sä teet. Mut tavallaan sillain, et vois katkasta sen sillain. Et se on niinku ero, et jos sä oot jossai muual töissä, ni sit ainaki vanhas paikas, ni sit mä olin siellä, ja sit sen jälkeen mä olin kotona, ni se oli sit sillä selvä. Nyt tavallaan on vallan päällä periaatteessa se (työnteko).

MP: Vaikeempi erottaa.

AS: No joo, toisaalt mä olen kyl tottunut ja olen tyytyväinen tähän.

MP: Joo. No, mikä on sun intohimo?

AS: Et kyl se lähinnä on, nyt siin ku on sitä vapaa-aikaa, ni sit tulee pihalla touhuttuu ja sit mökillä ja muuten. Et se on lähinnä sitä lataamista sitte.

MP: Nii. Jollain taval luonnon kanssa tekemisissä.

AS: No joo, joo. Ja sit on tietenkin lapset ja lapsen lapset.

MP: Joo, kyllä. No onko joku asia mistä turhaudut?

AS: Saamattomuus.

MP: Joo. No mikä saa sut nauramaan?

AS: Kaikki tyhmät jutut. [Molemmat nauraa]

MP: Et huumori toimiii?

AS: No kyl sen kans pärjää sit taas.

MP: Joo. No mikä on sun salainen pahe?

AS: Itseasias nyt on kyl tähän ikään mennes jo jätetty kaikki paheet pois, et enää ei oikeestaa oo. Mut ehkä se on vähän sohvaan uppominen sit taas. Varsinki talvella, se o sit ku on se pimee aika, sitku sä siihen meet, ni vaikeet päästä ylös.

MP: Joo. No mikä on sun lempipaikka?

AS: Kyl se koti on.

MP: No sitte iha loppuu, loppuun vielä pari kysymystä. Jos ajatellaan aikaa, ku olet itse ollut ammattikoulussa, ni mikä olisi neuvosi itsellesi, kun opiskelit ammattikoulussa?

AS: Mä oon kyl aika tyytyväinen siihen omaan opiskeluaikaani silloin. Mä olin kuitenkin aikuinen, ja silloin mul oli ihan selkee motivaatio. Ja mä niinku kävin kouluu, iha sen tähden, et mä saan sielt sen mitä mä haen. Et mä, kyl ne motivaatio-ongelmat oli silloin nuorempana, kun kävi kouluu. Nyt oli niinku, olin tosi motivoitunut. Et en usko, et mä muuttaisin oikeestaan mitään.

MP: Niin vois vaa taputtaa olalle ja sanoo hyvä sinä!

AS: Joo, kyllä, kyllä, juuri näin!

MP: No entä sitten, mikä olisi neuvosi nyt ammattikoulua käyville opiskelijoille?

AS: No se on varmaan tähän samaan liittyen, et jos sä meet ammattikouluun, ni valitse semmone opintosuunta, mikä sua kiinnostaa ja mihin sä niinko haluat satsata täysil, et se kantaa sit hedelmää, sit tulevaisuudessa.

MP: Joo. Kiitos haastattelusta.

AS: Kiitos.

Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Satauraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi Winnova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[Tunnusmusiikki alkaa soida]